

PARAULA I VIDA

Pasqua és Vocació

En el darrer sopar de Jesús amb els seus deixebles al Cenacle els va dir: «No sou vosaltres els qui m'heu escollit vosaltres. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre» (Jo 15,16). I quan se'ls aparegué ressuscitat les primeres paraules foren: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres» (Jo 20,21). Jesús Ressuscitat crida i envia. Ho va fer i ho continua fent, no en dubtem. En aquest IV Diumenge de Pasqua, o del Bon Pastor, l'Església celebra la Jornada Mundial d'Oració per les Vocacions i també la Jornada de Vocacions Natives, amb el lema «Per a qui soc jo?». És el Papa Francesc qui convidava, especialment els joves a *Christus vivit*, n. 286, a formular-se aquesta pregunta inesperada: «Moltes vegades, en la vida, perdem temps preguntant-nos: "Però qui soc jo?". I tu pots preguntar-te qui ets i passar tota una vida buscant qui ets. Però pregunta't: "Per a qui soc jo?". Ets per a Déu, sens dubte. Però Ell va voler que fossis també per als altres, i va posar en tu moltes qualitats, inclinacions, dons i carismes que no són per a tu, sinó per als altres». Una crida ben personal a reconèixer per a què estem fets, quin sentit té el nostre pas per aquest món, quin projecte té el Senyor per a cada un de nosaltres. Vol que tots col·laborem en la construcció del seu Regne, i que donem testimoni d'Ell amb la nostra vida entregada.

Avui preguem l'Amo dels sembrats perquè envii més treballadors al seu camp. Que no manquin en la seva Església homes i dones, joves i grans, que responguin a la seva crida i facin present l'amor de Déu. Li demanem al Senyor que susciti entre nosaltres vocacions al ministeri presbiteral i diaconal, a la vida consagra-

da, al compromís matrimonial fidel i a la donació missionera. Tots necessitem renovar la resposta a la pròpia vocació en aquesta Pasqua per viure l'esperança i escampar-la arreu, per sortir a l'encontre dels altres, dels qui sofreixen o que viuen en les perifèries existencials. Crist ens crida a conèixer i compartir les dificultats dels nostres germans, per estimar-los més, vivint a prop seu per aprendre a estimar millor i ensenyar el camí cristià de l'amor, que és a semblança de Jesucrist. Déu ens elegix i ens crida per ser presència de Jesús el Bon Pastor. Preguntem-nos: què voldrà «més» de mi, el Senyor, el meu Amic, el meu Redemptor? I cal tenir present que la vocació no és un do individual, sinó, i sobretot, un do per a tota l'Església. El secret de la vida és ser per als altres. Això ens configura i fa aflorar qui som de veritat. Vivim en un món ple d'oportunitats però no tothom en té o té les mateixes. Cal discernir la crida de Déu, i posar els mitjans per dur-la a terme.

El Papa Francesc diu a *Christus vivit* n. 287: «Per a discernir la pròpia vocació, cal reconèixer que aquesta vocació és la crida d'un amic, Jesús. Als amics, si se'ls regala quelcom, se'ls regala el millor. I això no és necessàriament el més car o difícil d'aconseguir, sinó el que un sap que a l'altre li agradarà. Un amic ho percep amb tanta claredat que pot visualitzar en la seva imaginació el somriure de l'amic quan obrirà el regal. Aquest discerniment d'amistat és el que proposo als joves com a model, si cerquen trobar quina és la voluntat de Déu per a les seves vides». Les dues jornades d'avui ens parlen d'amor, del do de l'amor de Déu en la Pasqua que reclama amor. Un do i una missió de donar fruit, que hem de dur a terme.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Vetlla Pasqual a la Diòcesi

La Vetlla Pasqual que se celebra arreu del Bisbat d'Urgell el vespre del 3 d'abril; a la Catedral de Santa Maria d'Urgell fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i concelebrada pel Vicari general Mn. Ignasi Navarri i pels preveres de la ciutat Mn. Jordi Miquel i Mn. David Codina. Van acollir els seminaristes de la Diòcesi i es van fer present molts fidels.

La celebració va iniciar-se amb la benedicció del foc nou i l'encesa del ciri pasqual. L'Església sempre reneix confiant en la Resurrecció del Senyor.

Aquesta és la nit de la qual diu l'Escriptura: «La nit us és tan clara com el dia, llum o fosca us són igual.»

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La vida és un bé comunitari

L'individualisme, tan arrelat contemporàniament en les nostres societats, s'ha hagut de rendir a l'evidència, amb la pandèmia, de que la vida és un bé comunitari, de que no ens podem repensar sols, de que som responsables tots plegats de la vida de tots.

La vida és un bé personal, però també és un bé comunitari. Déu ens ha creat germans.

El que jo visc té incidència en la vida dels altres. No és només «la meua vida»,

ens hi va la vida de tots en la vida de cadascú. Ho estem veient clar.

L'encíclica *Laudato Si'* del papa Francesc (de la que celebrem el cinquè aniversari), sobre la cura de la casa comuna, ens fa caure en el compte que «l'ambient humà i l'ambient natural es degraden junts, i no podem afrontar adequadament la degradació ambiental si no prestem atenció a causes que tenen a veure amb la degradació humana i social. De fet, la deterioració de

l'ambient i la de la societat afecten d'una manera especial els més febles del planeta. (...) Però avui no podem deixar de reconèixer que un veritable plantejament ecològic es converteix sempre en un plantejament social, que ha d'integrar la justícia en les discussions sobre l'ambient, per tal d'escoltar tant el clamor de la terra com el clamor dels pobres.»¹

La Bíblia ens diu que el Déu i Pare de Nostre Senyor Jesucrist és un Déu

que estima entranyablement tot el que ha creat.

Margarita Bofarull, rscj

Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ FRANCESC, Carta encíclica *Laudato Si'* (24 de maig de 2015), 48-49, Barcelona: Claret 2015, pp. 36 i 38.

PALABRA Y VIDA

Pascua es Vocación

En la última cena de Jesús con sus discípulos en el Cenáculo les dijo: «No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto permanezca» (Jn 15,16). Y cuando se le apareció resucitado, sus primeras palabras fueron: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo» (Jn 20,21). Jesús Resucitado llama y envía. Lo hizo y lo sigue haciendo, sin duda. En este IV Domingo de Pascua, o del Buen Pastor, la Iglesia celebra la Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones y también la Jornada de Vocaciones Nativas, con el lema «¿Para quién soy yo?». Es el Papa Francisco quien invitaba, especialmente a los jóvenes en *Christus vivit*, n.º 286, a formularse esta pregunta inesperada: «Muchas veces, en la vida, perdemos tiempo preguntándonos: «¿Pero quién soy yo?». Y tú puedes preguntarte quién eres y pasar toda una vida buscando quién eres. Pero pregúntate: «¿Para quién soy yo?». Eres para Dios, sin duda. Pero Él quiso que fueras también para los demás, y puso en ti muchas cualidades, inclinaciones, dones y carismas que no son para ti, sino para los demás». Una llamada muy personal a reconocer para qué estamos hechos, qué sentido tiene nuestro paso por este mundo, qué proyecto tiene el Señor para cada uno de nosotros. Quiere que todos colaboremos en la construcción de su Reino, y que demos testimonio de Él con nuestra vida entregada.

Hoy rogamos al Amo de la mies que envíe más trabajadores a su campo. Que no falten en su Iglesia hombres y mujeres, jóvenes y mayores, que respondan a su llamada y hagan presente el amor de Dios. Le pedimos al Señor que suscite entre nosotros vocaciones al ministerio presbiteral y diaconal, a la vida consagrada, al compromiso matrimonial fiel y a la donación misionera. Todos necesitamos renovar la respuesta a la propia vocación en esta Pascua, para vivir la esperanza y sembrarla en todas partes, para salir al encuentro del otro, de los que sufren o que viven en las periferias existenciales. Cristo nos llama a conocer y compartir las dificultades de nuestros hermanos, para amarlos más, viviendo cerca de ellos, para aprender a amar mejor y enseñar el camino cristiano del amor, que es a semejanza de Jesucristo. Dios nos elige y nos llama para ser presencia de Jesús, el Buen Pastor. Preguntémosnos: ¿qué querrá «más» de mí, el Señor, mi Amigo, mi Redentor? Y hay que tener presente que la vocación no es un don individual, sino, y sobre todo, un don para toda la Iglesia. El secreto de la vida es ser para los demás. Esto nos configura y hace aflorar quiénes somos de verdad. Vivimos en un mundo lleno de oportunidades pero no todo el mundo tiene o tiene las mismas. Hay que discernir la llamada de Dios, y poner los medios para llevarla a cabo.

El Papa Francisco dice a *Christus vivit* n.º 287: «Para discernir la propia vocación, hay que reconocer que esta vocación es la llamada de un amigo, Jesús. A los amigos, si se les regala algo, se les regala lo mejor. Y esto no es necesariamente lo más caro o difícil de conseguir, sino lo que uno sabe que al otro le gustará. Un amigo lo percibe con tanta claridad que puede visualizar en su imaginación la sonrisa del amigo cuando abrirá el regalo. Este discernimiento de amistad es lo que propongo a los jóvenes como modelo, si buscan encontrar cuál es la voluntad de Dios para sus vidas». Las dos jornadas de hoy nos hablan de amor, del don del amor de Dios en la Pascua que reclama amor. Un don y una misión de dar fruto, que debemos llevar a cabo.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Celebració i exposició sobre les Caramelles a La Seu d'Urgell

Donat que no es poden recórrer els carrers de La Seu d'Urgell cantant les tradicionals Caramelles, que anuncien la Resurrecció del Crist i la joia de la primavera, els tres cors de La Seu d'Urgell i Castellciutat les han adaptades a la pandèmia per a aquest any 2021.

Les Caramelles infantils dirigides per l'incansable director Rafel Llobet i integrades per alumnat dels grups de cant coral de l'Escola Municipal de Música i l'alumnat de 5è de primària de les escoles Mn. Albert Vives, Pau Claris i La Salle van preparar quatre peces enregistrades en vídeo i acompanyades amb instruments dirigits per Cati Plana i Geòrgina Fàbregas, professores de l'Escola Municipal de Música. Aquest vídeo es complementa amb les interpretacions del Cor de Caramelles de la Germanat de Sant Sebastià i els Caramellaires de Castellciutat, ja pregravades.

A les primeres visualitzacions del vídeo a la Sala Sant Domènec de La Seu d'Urgell, el dissabte dia

3 d'abril a la tarda, hi va assistir l'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric Vives, acompanyat del Secretari general, ja que el Bisbat és un dels patrocinadors amb altres entitats, de les Caramelles de La Seu. El targetó commemoratiu és obra d'Ignasi Carbonell. També se'n van fer els dies 4 i 5 d'abril.

Es publica una biografia del Cardenal Benlloch

L'historiador Domingo Ortega ha publicat —amb motiu del VIII centenari de l'inici de la construcció de la catedral de Burgos (1221-2021)— *El cardenal Benlloch y Vivó (1864-1926)*, una extensa i completa biografia d'aquest cardenal

que va ser Bisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra dels anys 1907 a 1919.

Justament el 1919 va ser nomenat arquebisbe de Burgos pel Papa Benet XV. Com a arquebisbe va promocionar el VII aniversari de la catedral burgalesa, amb

un seguit d'activitats, destacant una gran exposició d'art religiós s'han preparat tot un seguit d'actes per a celebrar-ho, actes de caràcter cultural, artístic i religiós, activitats que són dissenyades i organitzades per la Fundació del VIII Centenari de la Catedral

de Burgos. Entre les iniciatives que s'han dut a terme es va presentar, el mes passat, el llibre sobre el bisbe Joan Benlloch, que dedica tot el capítol tercer a explicar la gran tasca pastoral i social que va dur a terme al Bisbat d'Urgell i a Andorra. Una quarantena de pàgines que desglossen el seu pontificat, així com allò que va fer al capdavant de l'Església d'Urgell i del Principat d'Andorra, d'una manera resumida, però que dona a conèixer un prelat que va treballar molt pel poble.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

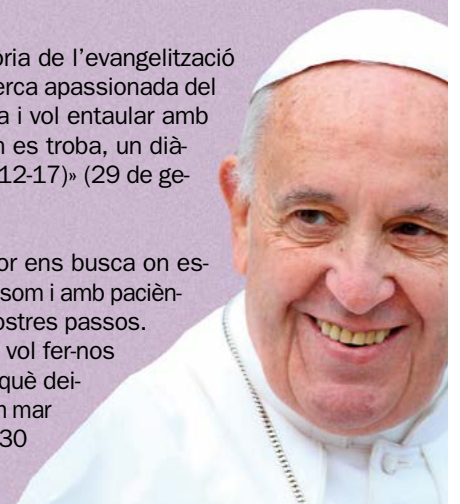

@Pontifex: «La Paraula de Déu ens consola i ens anima. Al mateix temps, provoca la conversió, ens sacseja, ens allibera de la paràlisi de l'egoisme. Perquè té el poder de canviar la vida, fa passar de la foscor a la llum» (23 de gener).

@Pontifex: «Les paraules de la Sagrada Escriptura no han estat escrites per a romandre presoneres en el paper, sinó per a ser acollides per una persona que resa fent-les germinar en el seu cor» (28 de gener).

@Pontifex: «La història de l'evangelització comença amb una cerca apassionada del Senyor que anomena i vol entaular amb cada persona, allí on es troba, un diàleg d'amistat (Jn 15,12-17)» (29 de gener).

@Pontifex: «El Senyor ens busca on estem, ens estima com som i amb paciència acompanya els nostres passos. Amb la seva Paraula vol fer-nos canviar de rumb, perquè deixem d'anar fent i anem mar endins darrere d'Ell» (30 de gener).

El Santuari del Sant Crist de Balaguer obre al públic la restauració de l'antiga façana romànica

El projecte de recuperar els vestigis de l'antiga església de Santa Maria d'Almatà va començar fa més de vint anys

El temple del Sant Crist de Balaguer, de silueta inconfundible en el perfil de la ciutat, guarda en el seu interior els vestigis de l'antiga església romànica de Santa Maria d'Almatà, que han estat restaurats i que, des de fa unes setmanes, ja s'han incorporat al conjunt del Santuari. Es tanca d'aquesta manera un procés que es va iniciar fa més de vint anys, amb els primers estudis de restauració. Les donacions de particulars, especialment la de Maria Mata, el suport del Departament de Cultura de la Generalitat, i les aportacions del Bisbat han fet possible aquesta realitat.

Santa Maria d'Almatà consta com a església major de Balaguer al llarg del tot el segle XIII. Els seus orígens, però, es remunten a la conquesta de la ciutat per part dels Comtes d'Urgell. El setge de Madinat Balaghi, al cim del turó que ocupa avui el Castell Formós i el propi santuari (on hi havia la mesquita) va ser molt dur i es va cobrar moltes vides. El Comtat d'Urgell va conquerir la plaça andalusí definitivament el 1105 i va donar la gran mesquita

central de la «Madinat Balaghi» a Santa Maria d'Urgell. No fou fins a la segona meitat del segle XII que s'inicià la reconstrucció de la ciutat i la construcció de Santa Maria d'Almatà.

El 1351, la parròquia fou traslladada a l'església de Sant Salvador i l'església passà a ser temple de la comunitat de monges clarisses, que instal·larien allí el seu convent i a les quals es vincula l'arribada del Sant Crist a la ciutat, perquè són precisament les ordes franciscanes les que

en aquell moment van escampar el culte a la passió de Crist. L'antiga façana romànica mostra una rosassa esplèndida que, a l'interior, s'ha conservat molt bé i que ara es pot contemplar en la seva bellesa. L'any 1610 es va eixamplar l'església, i també de nou el 1787, que és la que segurament, dona l'aspecte actual a l'església. La façana actual del Santuari és d'inicis dels segle XX, per tal de dignificar l'acolliment de les imatges que s'hi veneraven.

L'aspecte actual del temple romànic, inclòs ja en el Santuari, ens mostra la que fou la nau central de l'antic temple, de planta de creu llatina i volta de canó del qual només conservem la nau central des de l'alçada del transepte fins a la façana. És un espai ampli. Fa tres anys que es va restaurar la part exterior de la façana d'aquest petit temple romànic, netejant-la i eliminant alguns elements que la cobrien, com un espai tancat on hi havia una caldera de calefacció,

que ha estat substituïda, així com la distribució del conductes de sortida de l'aire. Es va recuperar la porta tapiada i es va abaixar el nivell de l'entrada. En aquest procés es va poder fer un important treball arqueològic, amb el qual es van excavar dos nivells d'enterraments d'èpoques diferents. Més tard, es va embellir la zona i canviar l'accés a l'hort de la comunitat de monges.

Un dels elements més bonics és la gran rosassa, que es pot contemplar en el seu esplendor des de dins, una vegada enderrocada una paret que la cobria. En la nau principal de l'església podem veure una part dels carreus originals i una part tal com va quedar després de la darrera reforma del santuari al segle XX, per tal —com explica el director de l'obra, Amadeu Matosas— de rendir homenatge a tots els que han fet possible que el Santuari hagi arribat als nostres dies i que sigui un dels punts de veneració més important de tota la Noguera.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Sir 39,8-15 (o bé: 1Co 2,1-10) / SI 118 / Mt 5,13-16]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i dr. de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet i o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz Barón, trapenc.

27. □ Dimarts [Fets 1,12-14 / SI 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada, 1881 -

entronitzada, 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg. de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, prevs. de Barbastro.

28. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / SI 66 / Jo 12,44-50]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prev.

29. □ Dijous [1Jo 1,5-2,2 / SI 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominica-

na, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Robert, prevere cistercenc.

30. □ Divendres [Fets 13,26-33 / SI 2 / Jo 14,1-6]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prev. fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

MAIG

1. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / SI 97 / Jo 14,7-14]. Sant Josep, obrer;

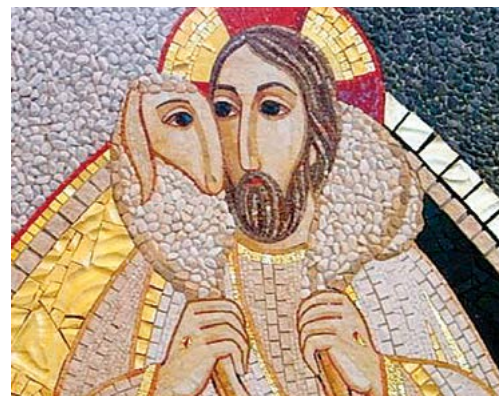
sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, màrtir; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, religiós hospitalari.

2. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Fets 9,26-31 / SI 21 / 1Jo 3,18-24 / Jo 15,1-8]. Sant Atanasi (296-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i màrtir, santa Zoa, mare de família, màrtir.

Diumenge IV de Pasqua (B)

COMENTARI

«Jo dono la vida per les ovelles i la recobro»

El Bon Pastor (2011), de Marko Ivan Rupnik. Església Madonna della Via, Caltagirone (Itàlia)

En aquest diumenge del bon pastor (per l'evangeli que llegim avui) Jesús es presenta com el bon pastor, podríem dir com l'únic pastor perquè és l'únic que dona la vida per les ovelles: *Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles.* És el bon pastor que coneix les ovelles: *Jo reconec les meves ovelles i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.* És un pastor únic i diferent. Per això diu també: *El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro.* Aquí ja veiem que no és un pastor qualsevol. Només ell pot dir: *Dono la vida i la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la.* Això no hi ha ningú al món que ho pugui dir. Per això Pere, parlant de Jesús, diu clarament: *La salvació no es troba en ningú més, perquè sota el cel, Déu no ha deixat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.* L'afirmació és clara i diàfana. Només hi ha un únic salvador en tot el món: Jesucrist. *Ell, clavats a la creu, però ressuscitat d'entre els morts.* No en busquem cap altre de salvador perquè no existeix.

Crist ens ha fet participar de la seva resurrecció, de la seva salvació i ens fa compartir l'amor del Pare: *Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus i ho som.* No és una imatge o un símil: és una realitat profunda que no acabem d'entendre ara i aquí. *Ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblant a ell perquè el veurem tal com és.* No es pot dir res de més consolador, de més profund, de més extraordinari: fills de Déu, estimats pel Pare, salvats per l'únic Salvador, guiats per l'únic bon pastor, que ens allibera de tot mal, cridats a veure Déu tal com és. Ara ens toca a nosaltres, creure en ell, l'únic alliberador en tot el món, escoltar la seva veu, seguir el seu camí, viure de veritat com a fills i filles de Déu, amb la felicitat de saber que Déu ens estima.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigüeu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. O bé: Al·leluia.*

Enaltiu el Senyor: / Que n'és de bo! Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, us exalço, / Déu meu! Enaltiu el Senyor: / Que n'és de bo! Perdura eternament el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal i tant se li'n dona, de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa.

Jo soc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles. Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno de Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta éste sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. O bien: Aleluya.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir al lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estrago y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que el Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a éstas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»